

Ett tidigt
dödsens
betrachtande, widh
fordom ehrborne,
achtade och
wällför...

Tigerstedt, Erik,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Et tündigt Dödsens Beträctande/

76

Widh Fordom

Ehreborne / Ahtade och Wälsförständige

Johan Erichsons Tälpos

Kiöp- och Handelsmans i denne loff. Stapelstaden Åbo;

Dödelige/ doch salige Fränsälle.

Hwilken effter en Christeligh Wändring/ på sin ålders 60 åhr/ sin Siäl/ effter
vshändens swår Sündom/ medh föregången Gudeligh Beredelse/ sinom Återlösare
i händet befalte den 24 Octobrū, åhr 1681.

Swårs andelöse Bekanten med Förnähti/ Hederwård och anseelig Begräfning;
Process, til sitt Lägerställe och Hwylorum beledsagades upp til Åbo Doom-kyrckia
den 27. Novembris af samma åhr.

Den salige Mansens i Sorgen qwarlätne högtbedröfwade färe Waka/ Barn
och flere Anhörige til förmodeligh Hugnadh och Tröst/ effter åfundan i hastig-
heet beskriwte och tecknade

Åf

Gode Gynnare och Wänner.

Å B G/

Tryckt hos Johan Wall/ A. T.

1681

So Döden målar rätt / han målar honom blinner /
 Och sätter honom af / heel bleek och tunn om Rinner /
 Rakor och vthan Hudh / medh Lga i sin Hand /
 Förvthan Rött hans been och glisand' med sin Tand.

Wist det betyda må at Döden gör oss bleka;
 Wy mista Fågring wår när han medh oss får leka;
 Och som wy nakne ä' / när wy först södas ä'
 Så gå wy nakne hän när wy sku fara döt /

Där wy måst' ewigt bli / ey hielper där moot lqstwa /
 Alt hwad som timligt är / det måste då qware blifwa.

Yng / Gammal / Högh ell Låg / han äth dem alla leer /
 Ty han heel blinder är och intet för sig seer /

Alt hwad som kommer för / medh Lgon sin han faller;
 Ey Fattigh eller Ryt för honom något galler;

Förty ehos tu äst / betänd alt detta wäl;

Och samta ick Skuld oppå din arma Siäl;

Nådn' du här lefwer än / wäl så din Saker laga

At vthi sista stund du kan godh anda taga;

At du ey fructa må när Döden nalkas kan;

Men til ett bättre Stånd han digh må föra ann.

Effter begäran äre desse så Rader den Sahl. i Her
 ranom Afedne til skyldige Ahreminne hastige Skrefne

E. FALANDRO.

Vanitas vanitatum, & omnia vanitas.

Ar wy medh Tlust bese / hwad som the Lärda skrifwa

Om wårt ärende här / och korta Refnadz tidh /

Förstår man mycket wäl / at den plå liknat blifwa

Wedh alt som fruchtigt fins / och mångt medh sorg och qwidh.

Root Molnens Damb och Dn / då Solen sina Strålar

Afbrnter medh Gewalt / syns Regnebogan klart

Den som Naturens Konst / medh många Fågor målar;

För än man wänder sig / förswinner den rätt snart.

Hwad för subtiligt Nät / een Spinnel plågar spinnit

Wthaff sitt eget Lm / medh mångfals Circlars Wäf

Seer man; men plågar doch / rätt hastigt nogh förswinna /

När som een Wäderpust förstingrat detta Stäf.

Een Lilla sijn och skön / sin Härligheet då wijser

När Ticans ädla Lius / upwärmer hennes Safft /

Men straxt een häfftigh nord / den späda Blomman risser;

Wthi ett Sgnablect / har hon sin Fågring taftt.

Då Jonas stilla satt / invnder Sluggan Swala

Och wäntade oppå / hwad Ninive sku skee /

Så kom en listen Orm / som börja til at skala

Hans ädla Curbits Root / Propheten til stort Wee.

Så

Så går det och medh oss som här i Werlden lefwå
Når wij här speela bást/ så springer Strången aff;
Man weet råte intet floort förn' Döden börjar swåswå
Och lågger alt Förslag vthi en mörktan Graaff.

Jagh går ej länger bort/ nu vppå denne Dagen;
See wij en lista Swart/ der i en dödan Kropp;
Den bå för tigh och migh/ predikar denna Dagen;
Bást som du prångar måst/ så fåres aff dit Hopp.

Wår Plato åhra weet/ det ädla Köpmans Stånde
Det har och mehta wål/ sielff Scagiricen gjort;
Den Sälla jalign Man/ som sluppit har sin Wånde
Han närde sig här aff/ på denna Werldens Ort.

Nu är hans Siäl hoos Gudh/ sig frögdar bland the Ålsta
Som in för Lambens Stool/ och hårligheetens Thron
Sigh frögda måst der aff/ at the nu åra frelsta
Och låfwa Herrans Nådh/ medh Hårligt Liud och Thon.

Den Sabl. Her Handelsman/ åra dessa så rader til
wålmecne Amminelle Krefwne aff

D. ACHRELIUS.

Nåd Himmel sluta må/ kan Jorden en förandra;
Det Gudh bebagar tå; der på må man ej flandra/
Fast Sgon blifwa wåt/ når Döden härskar här/
Och så med Sorg och Gråt tå Filias wänner tår/
Thet wåller Adams Fall/ at Dödzens wissa Byrda
Wist hele Werlden skal medh Sucl. och Engzlan wyrdas:
Wålkommer och den Dag/ når hwarfwer är omkring/
At tu så wål som jagh/ gå medh i samma Ring.
Ej finnas Konglig Hoff/ ej Furstligh Slott och Fäste/
Ther Döden ej har Koff; jemwål vthaff the baste:
Ej något Huus och Stadh/ ej Bonde. Koffor. Kleen/
Ther han ej är i radh/ och gör them alla meen.
Om Finland kunde gee migh Taal på sijnå Döda/
Medh vnder skul man see/ hward Macht Dödd' har at öda:
Hward troo? tå Werlden all sin Lista gåswo fram/
På dem i Jorden kall för döden liggia Lam.
Om wår Domb. Kyrckia skön/ Register skulle gifwa
På Man. och Dwinno. Kån: Förstort det skulle blifwa:
Så liften som hon är emoot wår hela Stad/
Woor en aff oss doch där/ lär mången haa sin Graff.
Then största deel förr vth aff denne Werld har wandra;
Och är thet och wårt Slut/ oss fölia bör hwar andra/
Ej effter åhr och Stånd/ men når som tijdh är tijdh/
Och Gudh oss låta månd så fara bort i Frjdh.
Hur' lång som denne Tijdh kan wara/ wij ej wetta/
Doch blifwe wij ther wijdh/ som Gudz Ord oss må råtta;
Ej blifwer Himmel full/ ej Jorden heller tömd/
Förån i Stofft och Mull the Leiwande bli gömd.
Om icke Christus snart oss oss til största Fromma
Wil hålla medh en fart sin Domedag/ och komma
Medh Majestet i Skn/ medh öfwer Englars Röst/
Medh Dunder Brak och Gny/ doch allom dem til Tröst.
Som

